№ 161

1877—1905

შაბათი, 10 სექტემბერი

№ 161

შაბათი, 10 სექტემბერი

ეროვნული ბიბლიოთეკა

გაზეთის ფასი დამატებით წელიწადში „10 მან., ექვს თვეში 5 მან., სამ თვე 1 მან.

რედაქციასთან მოლაპარაკება შეიძლება ყოველ დღე, უქმეების გარდა, დილის 11-დან 12 საათამდე.

დაბეჭდილ წერილები რედაქციის სახელზე უნდა გამოიგზავნოს; წერილ წერილებს რედაქცია არ იბარებს, ვინაიდან წერილები ანონიმი ერთის თვის განმავლობაში.

ფოტო-ატელიე: Тиф., Ред. „Иверія".

ცალკე ნომერი 3 ქაპ.

ИВЕРІА

ყოველ-დღიური საპოლიტიკო და სალიტერატურო გაზეთი

განცხადების ფასი: ჩვეულებრივი სტრიქონი პატერთი პირველ გვერდზე 12 კაპ., უკანასკნელზე 10 კაპ. წლიური განცხადება—პირობითი. განცხადება რუსეთიდან და საზღვარგარეთიდან მიღება ლ. და ე. მგელაძის და ამხ. კანტორაში—მოსკოვში, პეტერბურგსა და ვარშავაში. ხელის მოწერა და დასაბეჭდი ადგილსამყოფელი (კვეშილი) განცხადება მიღება რედაქციაში: ფრიედრიხის ქუჩაზე, № 5.

ტელეფონი № 922.

ნატალია თომას ასული ნანობაშვილისა და შვილები მისი: **ნინა, ანნა, ალექსანდრე, მიხეილი და ირაკლი** გულითადის მწუხარებით აუწყებენ ნათესავთა და ნაცნობთა, რომ 6 სექტემბერს მძიმე ავადმყოფობის შემდეგ **გარდაიცვალა** პირველის დაუვიწყარი მეუღლე და დანარჩენების მამა, ჩვენის ბედს ელვარის მღვდელი

მ. იროდიონი ნანობაშვილი

პანაშვიდები ყოველ დღე საღამოს 7 საათზე განსვენებულის სახლში: მიხეილის პროსპექტი № 199. მიცვალებულის გამოსვენება შაბათს, 10 სექტემბერს დილის 9½ საათზე დიდების ეკლესიაში, სადაც მოხდება დაკრძალვა.

1 ენკენისთვეზედ ქუთაისის სამეურნეო ამხ.

„პოლხიდა"-ს კანცელარია ცნობილებს **ზაქარაია კოკოლაშვილის** სახლობაში, ლილაშლეზოვის ქუჩაზე, ქალაქის ბაღის მახლობლად. აქვე დაიბრძანა

ქურნალ-გაზეთების კანტორა

სადაც იყიდება ცალკე ნომრობით ყველა ქართულად რუსული ჟურნალ-გაზეთები და მიიღება იმათზე ხელის მოწერა. 3—2

პირველი გერძო სამეცნიერალო

ექიმის ნათასარდიანისა

(ჯუკოვი, ვორონკოვის ძველის პირდაპირ)

ავადმყოფი იღებენ ექიმები ყოველ დღე, ყველა დღეებს გარდა.

ᲓᲔᲚᲐᲜᲘ:

მ. ჯ.ჩიქოვანი.—9 საათიდან 10 საათამდე—თვალის, შინაგანისა და ნერვების ავადმყოფობისა.

მ. ᲐᲕᲐᲫᲝᲜᲘᲫᲔ. 11—12 საათამდე—ყანის და ენტერიულ-ბირტყელეულ ავადმყოფობისა.

ზ. ი. ᲒᲐᲒᲜᲘᲫᲔ.—დილს 11—12 საათ.—ქალისაგან ბავშვთა ავადმყოფობისა.

მ. ი. ᲛᲔᲓᲘᲪᲘᲜᲘᲡ. 11—12—საათ.—ცილისა, ღვიძისა და ცხვირის სატკივრისა.

ზ. ა. ᲗᲐᲠᲮᲐᲜᲝᲕᲘ—1—1½ საათ.—შინაგანის და ბავშვების.

ა. ბ. ᲐᲠᲐᲑᲘᲫᲔ—1½—2 საათ.—ნერვების, ტვინის და ბავშვების.

ს. ა. ᲐᲠᲐᲑᲘᲫᲔ—2—3 საათ.—ქალისა და ბავშვების ავადმყოფობისა—საშვილოსნოსი, ლეშბასთან ერთად და შაბათობით.

ᲡᲐᲔᲗᲐᲛᲝ ᲓᲦᲔᲔᲑᲘ:

ზ. ქ. ᲐᲕᲘᲜᲝᲕᲘ—შინაგან ავადმყ. 7—8 საათ.

პ. პ. ᲐᲠᲐᲑᲘᲫᲔᲡᲘᲜᲘ.—ოჯახების მიერ-ჭირნახულ ტერიოსკოპიურ გამოკვლევას, 5—7 საათ.

ს. ბ. ᲐᲚᲐᲒᲘᲝᲜᲘᲫᲔ. 11—1 ს.—ყელის მასსაც მსურველთ საბუნი) და ფერის ყველილ, გამარჯვებულ სავეშო გიმნაზიებს, ეკიმის დანიშნით.

რჩევა-დარიგებისა და **რეცეპტების** დაწერის ფასი—ათი შაური, ღარიბთათვის უფასოდ; ფასი კონსილიუმისა და ოპერაციებისათვის—მორიგებით.

დირექტორის სამეურნეოში, ფოტოტიპი **პ. ᲛᲔᲚᲘᲥᲘᲨᲕᲘᲚᲘ.**

Первая частная зуболечебница д-ра Навасардіана. Тифлисъ, противъ памяти- Вороновскаго. წ.

ტფილისის ქრონიკა.

ქრონიკის ჭკნის

ᲘᲕᲐᲜᲔ ᲐᲐᲑᲐᲚᲗ ᲛᲔᲜᲘᲨᲕᲘᲚᲘ ᲘᲘ

ნოეკომიზია (№ 32) ის ხილის ქ. (№ 21 ხეთრეში, აგვისის 3 დანიშნულ, სახლთ ფაზისშეღილა ავადმყო დეს ილებს 9—2 და საღამოს 5—7. ქირა-ეკმოთ 10—1-მდის.

კნიაზ ეკმინ ნ. ტყუპეულაშვილი იღებს ავადმყოფებს 9 საათიდან საღამოს 5 საათ., ოთახს ქუჩა, № 31.

ალექსანდრე-მესხიშვილი, სახელოს სახლი-ნიკ-ე. იღებს სადილ-ტკბილ ავადმყოფებს და სამზადი-ქესებრივ ორგანიზმით დანიშნულებით ყოველ-დღე, ნაშუადღის 6-მდე. ოფლას ქუჩა, № 15.

ვ. ს. მუსხელიშვილი—კირიანში და დიდის მაიორის ქუჩის კუთხე, სახლი სვასნიშვილისა, № 11. მიიღებს თვალით ავადმყოფებს: დილით 12—2 ს., საღამოთი 6—7 საათ., გარდა სამშაბათის

გრეგილ შვილი კონსტანტინე—ელისაბედის ქუჩა, სახლი 18.

ხეხიძრამ პაპოვი—ყელ-ყურისა და ცხვირით ავადმყოფთის ექიმი—1—2 სთ. და 5—8 სათ. მიხეილის ქუჩა, ფორტოის სახლის № 157

ვაშაძე ხვარიონ—პეტერბურგის ქუჭა, საკუთარი სახლში.

დიასამძე ალექსანდრე—ლილის-ზელენკოვისა და გარნიზნ ქუჩის კუთხე, დუსკის პირდაპირ, მესხიშვილის სახლი, № 18 —იღებს ავადმყოფებს დილით—9—11 და საღამოთი 6—8-საათამდე.

ექვთიმე ვაშაკიძე—ელისაველის და ქირიანი ქუჭების კუთხე, სახლი ბარამაშვილისა № 112.

გაბაშვილი გრიგოლ—კირიანის ქუჭა, № 91.

ᲒᲚᲔᲮᲘᲡᲗᲕᲘᲡ ᲓᲐ ᲡᲛᲝᲒᲚᲔᲡᲗᲕᲘᲡ ᲘᲜᲔᲑᲘᲡ ᲨᲔᲡᲐᲮᲔᲑ.

ბ-ნი გ. ჩ. ერთგული ტაძრის ადგილ საკმაოთ საკითხის გამოძიებელს ღროს: ის ცდილობს, მოსპირაქირე სიტყვები დაიპროს, ამაღე ღროს თავისდა შეურნებელად სრულებით იცვლის საკმაოთ მოზღიას და ერთი ნიადაგიდან მეორეზე გადადის, ამიტომ შე საქირად მიმაჩნია, ერთხელ კიდევ მივუთითო ბ-ნ გ. ჩ—ს ჩვენს საკითხთა საგანზე და ვიხოვო, რომ ამ საგანს არ აშკედს ხოლმე. თუ როგორ, და სად აშკედ ის ამ საგანს, ამას კვლევით დავინახავთ.

როდესაც მე გამოვეკით ჩემი აზრი, ჩვენი გლეხობა კარგ ნიადაგს წარმოადგენს სოციალ-ღემოკრატიის აზრებისათვის მეთქი, ბ-ნმა გ. ჩ. მისმასხა: მარქსის თეორიას ეს არ ეთანხმება, რადგანაც ამ თეორიით მდგომარეობა ჰქმნის შეგნებას და არა შეგნება მდგომარეობასო. როდესაც ამის შესახებ ვე ვთქვი: ღლეხის მდგომარეობა არ ეწინააღმდეგება სოციალიზმის შეგნებას, რადგანაც ღლეხი ისევე იცვლილება სოციალიზმს, როგორც ქალაქში ქარხნის მუშა, და ის გარემოება, რომ ღლეხი კერძო საკუთრებას ჩაბღაუვებია, მხოლოდ იფერხებს ამ შეგნებას და, რაკი ღლეხი დარწმუნდება, რომ სოციალიზმი მისთვის სასარგებლოა, კიდეც დადგება ამ გზას-მეთქი, ის სწორედ აქ ცდილობს ბ-ნი გ. ჩ., სტატიაში დამიჭიროს და სწერს: ბ-ნ პოზიციაზე დგას ის ამ შემთხვევაში? იმაზე, რომ მარქსის აზრით ვერეზინი, ანუ წარმოების ხალხური ფორმა დაიშლებაო, ეს ჯერ-ჯერობის შესაფერად შეცვლილა. ჩვენი საკამათო საკითხი სრულებით სხვა იყო,—მე არსად არ შეუხებივარ იდეის წარმოშობას, ნეგნ სულ სხვა რამ ვეკამენთარისევით და ის, რა სოციალიზმის იდეა უკვე წარმოიშვა დიდიხანია, სიიდან ეს როგორ წარმოიშვა, ეს ჩვენი საკამათო საგნის გამარკვევას სრულებით არ შეეხება; სოციალიზმის მისთვის მებრძოლნი უკვე დიდიხანია არსებობენ, გამოსარკვევი მხოლოდ ის არის: შესაძლებელია, რომ ეს იდეა სხვებსაც შეიგნონ და გაჰკვეს ამ მატარებლებს, თუ არ არის შესაძლებელი მატერიალისტური მოძღვრებით.

ამგვარად საკამათო საგანი ის კი არ არის, თუ როგორ იმადება ახალი იდეა მარქსის თეორიით, არამედ მხოლოდ ის, თუ ვის შეუძლია, მიიღოს ის იდეა, რომელიც უკვე წარმოშვა სხვების მიერ და რომელსაც უკვე ანხორციელებენ სხვები. მე ვამტკიცებდი და ვამტკიცებ, რომ ყველა გაეცნეთ შეუძლიან და იღეის შეგნება და მისკენ მისწრაფება, შეეძლია გლეხსაც, როგორც გაეცნეთ.

როდესაც ბ. გ—ნი ამტკიცებს, მარქსის მოძღვრებით ჭერილი წარმოების ნიადაგზე სოციალიზმი ვერ დაიბადებაო, იმის შესახებ კამათი და ქილაყოფის აჭრელება მე სრულებით არ მომსვლია აზრად. შეცდომაში თვითონ ბ-ნი გ. ი ვეცდი მით, რომ საკამათო ნიადაგი სრულებით შესცვალა და უკვე წარმოშობილი იდეის შეგნებას იღეის წარმოშობის თეორია გადაავიყო თავზე. ეგზს გარეშეა, გლეხობა, როგორც წერილი ინსკეთურნე, სოციალიზმის იდეას თვითონ, თავის გაუცილან ვერ წარმოშობადეა, და ეს არც მე მოიქმამს,—ხოლო საქმე იმაშია, რომ ეს იდეა უკვე არსებობს ცხოერებაში და მარქსი არსად არ ამბობს იმას და არც ეწნეკლი, რომ როდესაც პროლეტარიატი უკვე არსებობს და შეგნებულად იბრძვის სოციალიზმის დასამყარებლათ, გაეცნეთები გლეხობა არაოდეს არ გაჰკვეს უკან პროლეტარიატსა ამ ბრძოლაში. მატერიალისტური მოძღვრებით იდეა სოციალიზმისა მხოლოდ პროლეტარიატში დაიბადა, განსაზოგადოებულ წარმოების ნიადაგზე, ხოლო ჩვენს შეეფლუნებით, ამ მოძღვრების სრულებით არ ეწინააღმდეგება ის აზრი, რომ შესაძლებელია პროლეტარიატს გარეშე, ხალხის სხვა გაეცნეთები ნაწილებმაც შეიგნონ სოციალიზმის საჭიროება და მისთვის მებრძოლთ გაჰკვეს უკან.

ვიმეორებ, ამგვარ შეგნებაში ძალი და მნიშვნელობა სწორედ სარკვევლობის დანახვას აქვს: გლეხმა თავის განკერძოებულ, ინდივიდუალურ წარმოების ნიადაგზე შეჰქმნა იდეა კერძო საკუთრების უმჯობესის სამართლიანობისა, როგორც ამას ბ-ნი გ. ჩ. ამბობს. ამას იქით გლეხი ვერ ხედავს, მაგრამ ის, დიახდაც სხვა-გვარი იდეა, გლეხს ახორციელებსა და მიაწვიოვებს ეგეთით ამოუდგა პროლეტარიატის აზრიანეზა და მისწრაფება. ამ შემთხვევაში,—და მე მხოლოდ ეს უკვე არსებული ფაქტი მაქვს სახეში,—იდეიდი შესაძლებელია, ეგოცმა ადრე თუ გვიან შეიგნოს, რომ სოციალიზმი უფრო სასარგებლოა მისთვის, ვიდრე არსებული წყობილება, და გაჰკვეს უკან პროლეტარიატს. მარქსი თუ პირდაპირ ამის შესახებ არსად და არ ლაპარაკობს, არც არღეეს ამ აზრს არსად, ენგელსი-ეც თავის „სოციალიზმა საკითხი"-შესაძლებლად მიაჩნია, რომ გლეხობა პროლეტარიატს ამოუდგეს გვერდში. და ბ-ნ გ. ჩ-ის მთელი არგუმენტაცია მხოლოდ იღეის წარმოშობას შეეხება და არა ჩვე მიერ წამოყენებულ საკითხს უკვე არსებულ იდეის შეგნებისას.

რაც შეეხება რომისა და საბერძნეთის მონებს, რომელებმაც სოციალიზმი ვერ შეიგნეს, ამის შესახებ თ., რას ვეპასუხებ ბ. გ. რ—ს. მაშინ რომ ყოფილიყო ისეთი კლასი, რომელიც სოციალიზმის გზას, დაჰდგომოდა მონების ეკ ეს არ გაჰკვეს? იმან, ეს იქნებოდა სრულიად დამდგარი ტაციებელი ფაქტი ჩემის აზრის სიცი. მისა, მაგრამ ამგვარი ფაქტი ისტორიაში არ არსებობს. სარგებლობა სოციალიზმის იდეას, რასაკვირველია, ვერ წარმოშობს და არც ეკუმტკიცებდ მე ამას არაფის, ხოლო სარგებლობის შეგნებას შეეძლიან ხალხი მიაყენოს ამა თუ იმ უკვე წარმოშობილ იდეას. ბ-ნი გ. ჩ. წინდაწინვე მოელოდა ამგვარ ჩემ განმარტებას და ამიტომ წინდაწინვე მიმასხია: კოტლასით და ვანდერველდეს ბჭით, სოციალიზმი კაპიტალისტებისათვისაც იქნება სასარგებლო და მაშ რა მიზეზია, რომ ქვეყანა თავის სარკეთლობას ვერა მხედავს და კლასთა ბრძოლა თანდათან უფრო მკაცრ სახეს იღებსო. მიზეზი ის არის, თუ ბ-ნ გ. რ—ს სურს გაიგოს, რომ სოციალიზმში კაპიტალისტები ვერას გზით ვერ დაინახავენ თავის სარგებლობას, რამდენიც უნდა უტტკიცოს ეს კატეკიზისი და ვანდერველდეს. კაპიტალისტის მთელი სარგებლობა, კაპიტალისტის მთელი არსებობა ეწსპლოატაციზე არის დამყარებული. სოციალიზმი ეკ გაუქმებას ერის ექსპლოატაციას. ამით სოციალისტების უმთავრეს პირობას, უბირველეს ნიადაგს სრულიად სპობს, და კატეკიზის რომ უმტკიცოს, გულს ნუ გაიტეხ, ეს შენი საბარგებლოა, გ-ნო ამით მოტუეცდები კაპიტალისტი?

გკვს გარეშეა, ექსპლოატაციის მოსპობა ხალხებისა ცდას გაყვლეფელთათვის, უკვლა ღარიბ-ღატაკებისათვის, ხოლო კაპიტალისტებისათვის ეს საზარალო. კკვს გარეშეა, სოციალისტი სასურველი და სასაგებლოა ხალხის უმრავლესობისათვის, ხოლო მსხვილ ბურჟუაზიისათვის კი საზარალო და ამიტომ ეგრძის ის ასე მეღვად პროლეტარიატს; ამ ბრძოლაში ბურჟუაზია სრულებით შეგნებულად მოკვდება, მან კარგათ იცის, სად არის მისი საკეთილდღეო.

რას მიხცემს მას სოციალიზმი? ჩამოართმევს მას სამდღიტს, ჩამოართმევს გამდიღრების საშუალებას, მოეჩხვნა მისი ნიჭისა და ცოდნა-გამოცდილების შესაფერ საქმეს და ამის ძვლებურ კომპრიტს, ძველებურ ფუფუნებას სიცოცხლით გაიმეჭებს. ერთი მითხარით რომელი წყობილებაა ღღეს ხალხისათვის უფრო სასარგებლო? რასაკვირველია, პირველი და რამდენადაც უფრო შეგნებული აქვს მას თავისი სარგებლობა, იმდენად უფრო დაუნანებელი მტერია ის სოციალიზმისა. კაუტსკი და ვანდერველდეს ვერ დაუმტკიცებენ კაპიტალისტს მას, რის დამტკიცებაც შეეძლებოდათ.

სოციალიზმის სარგებლობის შეგნების მხრით გლეხსა და კაპიტალისტს შორის რაიმე შეედარება ყოველად შეუძლებელია და ეს გარემოება ჩემ მიერ წამოყენებულ საკითხს კი არ ეხებაო, როგორც ეს ბ-ნ გ. რ—ს ჰგონია,—პირიქით, უფრო ამტკიცებს: სოციალიზმი ვერც გლეხობაში დიიბადებოდა და ვერც კაპიტალისტებში, სხვაგან რომ არ დაბადებულიყო: სოციალიზმის იდეა დიიბადა შესაფერ წარმოების ნიადაგზე, ხოლო როგორც ეს ბ-ნ გ. რ—ს ჰგონია,—პირიქით, უფრო ამტკიცებს: სოციალიზმი ვერც გლეხობაში დიიბადებოდა და ვერც კაპიტალისტებში, სხვაგან რომ არ დაბადებულიყო: სოციალიზმის იდეა დიიბადა შესაფერ წარმოების ნიადაგზე, ხოლო ჩვენს შეეფლუნებით, ამ მოძღვრების სრულებით არ ეწინააღმდეგება ის აზრი, რომ შესაძლებელია პროლეტარიატს გარეშე, ხალხის სხვა გაეცნეთ ნაწილებმაც შეიგნონ სოციალიზმის საჭიროება და ამ აზრით ვერეზინის ანხორციელებენ ამ მოძღვრებას.

ამგვარად საკამათო საგანი ის კი არ არის, თუ როგორ იმადება ახალი იდეა მარქსის თეორიით, არამედ მხოლოდ ის, თუ ვის შეუძლია, მიიღოს ის იდეა, რომელიც უკვე წარმოშობა სხვების მიერ და რომელსაც უკვე ანხორციელებენ სხვები. მე ვამტკიცებდი და ვამტკიცებ, რომ ყველა გაეცნეთ შეუძლიან და იღეის შეგნება და მისკენ მისწრაფება, შეეძლია გლეხსაც, როგორც გაეცნეთ.

როდესაც ბ. გ—ნი ამტკიცებს, მარქსის მოძღვრებით ჭერილი წარმოების ნიადაგზე სოციალიზმი ვერ დაიბადებაო, იმის შესახებ კამათი და ქილაყოფის აჭრელება მე სრულებით არ მომსვლია აზრად. შეცდომაში თვითონ ბ-ნი გ. ი ვეცდი მით, რომ საკამათო ნიადაგი სრულებით შესცვალა და უკვე წარმოშობილი იდეის შეგნებას იღეის წარმოშობის თეორია გადაავიყო თავზე. ეგზს გარეშეა, გლეხობა, როგორც წერილი ინსკეთურნე, სოციალიზმის იდეას თვითონ, თავის გაუცილან ვერ წარმოშობადეა, და ეს არც მე მოიქმამს,—ხოლო საქმე იმაშია, რომ ეს იდეა უკვე არსებობს ცხოერებაში და მარქსი არსად არ ამბობს იმას და არც ენგელსი, რომ როდესაც პროლეტარიატი უკვე არსებობს და შეგნებულად იბრძვის სოციალიზმის დასამყარებლათ, გაეცნეთები გლეხობა არაოდეს არ გაჰკვეს უკან პროლეტარიატსა ამ ბრძოლაში. მატერიალისტური მოძღვრებით იდეა სოციალიზმისა მხოლოდ პროლეტარიატში დაიბადა, განსაზოგადოებულ წარმოების ნიადაგზე, ხოლო ჩვენს შეეფლუნებით, ამ მოძღვრების სრულებით არ ეწინააღმდეგება ის აზრი, რომ შესაძლებელია პროლეტარიატს გარეშე, ხალხის სხვა გაეცნეთ ნაწილებმაც შეიგნონ სოციალიზმის საჭიროება და ამ აზრით ვერეზინის ანხორციელებენ ამ მოძღვრებას.

ამგვარად საკამათო საგანი ის კი არ არის, თუ როგორ იმადება ახალი იდეა მარქსის თეორიით, არამედ მხოლოდ ის, თუ ვის შეუძლია, მიიღოს ის იდეა, რომელიც უკვე წარმოშობა სხვების მიერ და რომელსაც უკვე ანხორციელებენ სხვები. მე ვამტკიცებდი და ვამტკიცებ, რომ ყველა გაეცნეთ შეუძლიან და იღეის შეგნება და მისკენ მისწრაფება, შეეძლია გლეხსაც, როგორც გაეცნეთ.

ᲣᲜᲘᲕᲔᲠᲡᲘᲢᲔᲢᲔᲑᲘᲡ ᲓᲐ ᲡᲐᲛᲘᲜᲘᲡᲢᲠᲝᲛ.

დაღვა შემოგვიმა და ჩვენი ახალგაზღობაც ამოძრაგდა, დაიძრა იგი უმაღლეს სასწავლებლისაკენ. როდესაც ეკტებოდით უმაღლესი სასწავლებლები, როდესაც ახალთაობა შეიე პირიგით გაეროზიდა სასწავლებელს და „გიმნაზიას" უკანდებდა უნივერსიტეტის არსებულს რეგისს, ყველა იმას ამბობდა, რომ ამ წესწყობილებაში ყოველად შეუძლებელია ახალგაზრდა ღობიანი და დაწყნარებული მეცნიერების და სანამ ძირითადი ცვლილებანი არ მოხდება, სასწავლებლის ღარ დაფებრებენო. ახლა მოიქცა რუსეთის მოზაიკი თაობა და ინტერის აქეთ უნივერსიტეტის კარი გაიცვა, უნივერსიტეტის სასრულებლი მაჯის ცემა შესწყდა.

ღღეს, როგორც სატაზო გაზეთები გამოგვიცხადებენ, მთავრობამ შესაძლებლად სცნო დათმობის პოლიტიკას დაბრუნება და უნივერსიტეტის კრებაზე სიცოცხლის გასაღივებლად და ახალგაზრდობის შესარგებლად ახალი ღროებით წესები შეეშვებინა.

როგორც ყოველთვის, ამ საქმეშიაც გარკვეული და უტყუარი სამის ვითარება არავინ იცის და ჭეშმარიტება მომაკვდავითივის სახლისაო საღეშოებას შეადგენს. მხოლოდ ერთი ცხადი და ყველას მიერ ცნობილი: მას შემდეგ, რაც უნივერსიტეტის კარები დაიძოდა, მთავრობამ გამოაცხადა: ახალთა-ახალ წესდებას შევიტანთ უნივერსიტეტისათვისაო... გავიდა თვე, ორი, რა ვაქ ღღესაც ეს ახალი წესდება ისევ სანგამოცდოდ თეორიატულ ლეკ ციებ.

რუსეთის გაზეთებიდან, გულაცრუებული პრესა ტკვის თვალითა და ტიხრული უყურებს ამ ახალ საეწნეურსტატო წესდებას...

საზოგადოების კბილები მოსჭრა ეკოდენმა ლოდნებმა, ცდამ, მთავრობის ხელობაში ცქერამ, თვითონ სამინისტროთა სწერდა: „ვინაიდან ავთრებული და თვითსაინტო უცაბედობის არსებულის უნივერსიტეტისა ცალ-ცალკე ყოველად შეუძლებელია მოისპოს, ამისთვის დაღწევადებულია, უმაღლეს სკოლის ძირითად რეორგანიზაციას შეუდგეთო".

ეს 1901 წელს გამოაცხადა სამინისტრომ. მას მერე ბევრმა წყალმა ნაიარა, ბევრი ქიდალი მოეპატა ძველს არხივს და უნივერსიტეტი კი ისევ ის თამაშა, ისევ ის ქერები ასხია!..

და ეს ისეთ ინვარში ივიევ სამინისტროთა აცხადებდა: „მიმდინარე სამისწელი წლის განმავლობაში მომხდარმა უწესოებამ არეულობამ, რომელმაც უმაღლეს სასწავლებელებიც ინიცა თავი, დაგვარწმუნა, რომ ყოველად შეუძლებელია დაუყოვნებელ დროებ ფარგალი. ამის გამო გადაეწყვეტეთ ყველ დროებ ფარგალი. ამის გამო გადაეწყვეტეთ დაუყოვნებელი ზომების მიღება, რომ ეს მოთხოვნები ცხოერობენ, რომელიც ერთმანეთს ბუზებივით ხოცავენ, ძარცვავენ და განცხრომით ცხოვრობენ.

ახლა კი უცებ აღმოჩნდა, რომ კაცკასიაშიაც რაღაც მოძრაობა ყოფილა, რომ კაცკასიელთაც მოკალაშობრივ ცხოერების გეშო სწოფნიათ. მას აქეთ, რაც ბერნის მოძრაობაში დაიწყო, რუსეთის გაზეთები კაცკასიელებ სწერენ და ისე მსჯელობენ, თითქო ამ ერი სამეფნი ბუნებით ბოლშევიკები არიან, ან—ქართველები მამშდინარენი არიან, თითქო ქართველები თავიანთი ლიტერატურა, ისტორია და ენა აქვთ, თუ არაო. ამით ერთსახელანაც და სადღაც გაიგონიათ, რომ კაცკასიაში მშვენიერი ქვეყანაა, რომ კაცკასიაში ბევრი ბუნებრივი სიმდიდრეა, რომ იქ მოიპოვები ცხოერობენ, რომელიც ერთმანეთს ბუზებივით ხოცავენ, ძარცვავენ და განცხრომით ცხოერობენ.

ახლა კი უცებ აღმოჩნდა, რომ კაცკასიაშიაც რაღაც მოძრაობა ყოფილა, რომ კაცკასიელთაც მოკალაშობრივ ცხოერების გეშო სწოფნიათ. მას აქეთ, რაც ბერნის მოძრაობაში დაიწყო, რუსეთის გაზეთები კაცკასიელებ სწერენ და ისე მსჯელობენ, თითქო ამ ერი სამეფნი ბუნებით ბოლშევიკები არიან, ან—ქართველები მამშდინარენი არიან, თითქო ქართველები თავიანთი ლიტერატურა, ისტორია და ენა აქვთ, თუ არაო. ამით ერთსახელანაც და სადღაც გაიგონიათ, რომ კაცკასიაში მშვენიერი ქვეყანაა, რომ კაცკასიაში დიდ

მთელ კაკალისას მოეცება, მისი მშვიდობიანურ გზით ნოსპობა შეუძლებელი არისო. კაკალისს ახლანდელი მდგომარეობას ხის პირველ დაპყრობას ადარებენ, მაგრამ მიმვლენა მთლიად განსხვავებულია: მაშინაც ჯარს ზაზენიდენ და თოფზარბაზის ისროდენ, მაგრამ მაშინ უცხო ქვეყნის დაპყრობა იყო, ახლა კი ცეცხლი რუსეთის მხლიად ერთ კუთხეს მოეკლა. კაკალისის ღრმაა—ბეღად ძნელი მოეღებაა. სიტკოა, რომ ადგილობრივ მცხოვრებს გიგიორ ბაქა ამ ქვეყნისა. კაკალისის შესახებ დაწერილ წერილებიდან და ნალაპარაკევიდან გარეშე და მიუდგომელი მაყურებელი ეერაფერს გიიგებს. მაგრამ უბედურება ის არის, რომ კაკალისის შეწყნელის დრო ალარ არის და ამიტომ ძალიანებურად ვეცოთხებით ჩვენ თავს: მაშ რა ვქნათ, რა ვეცოთით?

კაკალისის უფერ მხრიდან მოეკიდა ცეცხლი, ნაფთის პრეწვეულობა დაიღიცა და აღელი შესაძლებელია, რომ ეცხოლები თავიდან ქვეშევრდომთა დასაცველად საჭმეი ნაგრილ. ერთგულ ზღვა დელაჟიო, მეშთაა მოძრაობა საშინლად გამწვავდა და არც აგრარიულ მოძრაობას. ელება მთლო.

ამ აღელებულ და ამოშოკებულ ზღვის იქით მოსწანს გაბოზებული ხალხი, რომელიც რუსეთს უთვლიოსო მეკანას. ისმის შეშზარაი ხმა, ხმა სიძულვილისა და ზიზღისა მათდამი, ვინც ეს მშვენიერი და უმდიერესი კქეყანა ერთგულ შეღელს პორტეში ჩაგდო და იქ მდგომარეობას ვერ ეპოვნენ ამიერიდან ეკლიანი ცხოვრება ამიერიდან შეუძლებელიცაა და ულტრა-ცხოვრება ამიერიდან შეუძლებელიცაა ხდება. მე უკან ვამბობს კაკალისის გართულებულ და დახლართულ ერთგულ საკითხის გამოკვეთვა. საჭირო აღარ არის ამხა გაწვეორება, რაც არა ერთხელ დაგეწერია კაკალისში გაეფიდული რუსეთის პოლიტიკისა და ადმინისტრატიულ მართვა-გამეგრების შესახებ. რაღა საჭიროა ამაზე წერა გაზეთებში, როდესაც თვითონ ცხოვრებამ ასე ნათლად და მკაფიოდ დაგვიხატა ამ პოლიტიკისა და ადმინისტრატიულ ბოპკრაციის ნაყოფი და შედეგი. ცხოვრების მოგრ შედეგნილ სახრაფ-შედეგო ოქმზე კარგს ხელ ვერას ვიტყვით. ბიუროკრატიკა იქის მხოლოდ იმას, რაც დასთქა.

მაგრამ წარსულს თავი დავიბეთო და გადმოვიგიოთ, არ ხღება კაკალისში? დანაშეფილნი ვერაფერს ვიტყვით, რადგან ამ ქვეყნიდან თითქმის არაფითარი ცნობა არ მოდის. ამისაკენ ამბავი სხვ ქვეყნებში რომ მომხდარიყო, იტკურობა კორესპონდენტები გაიცსებოდა და ტურნალ-გაზეთებიც ათასნაირ გამოკვლევებით, ახალ ამბებით და ამთოე იმ მოვლენის აწერა-ლაპით გაიცსებოდა. ჩვენ კი გვაქვს მხოლოდ დებეშთა ორი საათერო, რომლის ფასი გროშია, შემთხვევითი კორესპონდენციები, ეერძო წერილები და პორები.

რაობაზ პასუხი არა გვაქვს. თითოეული ებრძვიან რუსეთის ჯარს, რუს მეშფზსა და სოციალს, სოციები ებრძვიან ჯარებსა და თათრებს. რუსი მეშფზი ებრძვიან თათრებსაც, სოციალისტც და ჯარსაც. ჯარი ეი თოფსა და ხარაბაზს მარჯვენაეც ისკრის და მარცხენაეც. ამა, ახლა მოგიი ით გოგეგო, ეის ამეიდებენ? ვინ არის ერთი პირი და ვინ მეეთბარი, ვინ არის ერთი პირი მიმტანი, რომელსაც ჯარმა წინააღმდეგობა უნდა გაუწიოს, და ვინ არის თავის დამცველი, რომელსაც ჯარმა ზარი უნდა მისცეს!.. მეთბეული რუსი ამხა ვერ გაიგებს, მაგრამ ვინ გამოცნობს ამდაგ კაკალისის დიად და საშინელ პრობლემას? ამხობენ ცოტა მოიკადრეთო, მთავრობა რუს მოსკოვის გიგზიანის, რომელიც ყველაფერს გამოაცხელეს, გამოაძახეს, შეიტუხეს და მოხსენებას შეადგინო, ამ ცოტაც ბაქოს პირები ამხები დიდი ხანია გამოკვლეულ, მაგრამ დღემდის საზოგადოებამ არაფერი იცის. დრო კი არც მოხელის მოსსენებას უცდის და არც ქვეყნის პიროხეულს! ყოველ დღე კაკალისიდან სულ ახალ-ახალი და ერთი მეორეზე უარესი ამბები მოდის. გაჩნდა ძარცვა-ვლეჯა, ხოცვა, ძალიმპრობა და ამაე ეე დროს - სავრთო გაფიცვა, ბუშთა მიერნები, ელეჭების კრებები... ტრიფლით შეიღი ნინელიკით გადიფიხა სამის ნამდილ მდგომარეობას. ამ ნიშნის ქვეშ იმსჯება ქეშმარიტება, ჯერ ჯერობით კი ხმალიც ის არის ცხადი, რომ დღეურებელია, ეითომ კაკალისის ღრმად მხილოდ ადგილობრივ ეი შემთხვევით მიზეზებით იყოს გამოწვეული. კაკალისში გამსწილი და დასისხლიანებული იყოს მთელი ეი სწეთი ორგანიზმი და ამ ნაწილის ქვეშ ეი ფიზიკური ეი ფსიქიური ავადმყოფობა ეი ფიზიკური ეი ფსიქიური ავადმყოფობა ეი ფიზიკური ეი ფსიქიური ავადმყოფობა

შეგვიძლია შესთვაზოთ ჟურნალ ვეკლარის და მაქსიმის ფარმაციის ფაბრიკაციის, მაკრის მოდებრაციის უსიამოვნოდ შეუვლია.

ოდესა, 8 სექტემბერი. ახალი მომავალში ამ სახელის ყოფილი ჟურნალისტის დაიპატიმრა მაღალ.

იენა, 8 სექტემბერი. სოციალ დემოკრატიის გრეის დღეიდღედ სხდომაზე გარეშე მოდლიტეების შესახებ მსჯელობდენ. ბურჟუაზიის ამტკიცებდა, რომ საკრთოპრაქტიკა საკითხის განსახლებას. ბურჟუაზიის მტრი ეუნდენ და სხვ. მაგრამ.

მოსკოვი, 8 სექტემბერი. უნივერსიტეტის სხვაზე მთელ ამორჩეული კომისია, რომელიც თორმეტ პროფესორისაგან შესდგება, სტუდენტთა კრების და სხვა სავეციოსტეტები სავთისებს განხილავს.

ვენა, 8 სექტემბერი. სოციალ-დემოკრატიის კრებაზე გაღილწეიტეს, რომ ლეგალობის სხვედ შეწყობისკენ ჩამობრუნის მიმართ ეცადონ.

პარლიზი, 8 სექტემბერი. შეკეთის და ნორვეგიის დელეგატებს ჩრეი დღეს ცილ-ცილე ქვსთხეთ. შეხვედა სხვაის სხვაის სხვალითად ხან დანიშნეთ.

პეტერბურგი, ½ ორეგიტის გაზეთი მოგანოთვის ხსენ წაიწერს შემდეგის სათვით: „კეთილი ჩვენ, შიმრთვდა რუსის ხალხისაგან, სხვა მწიფო სათავისთვის წარმოსდგენელის ამოსრულებით".

ლონდონი, 7 სექტემბერი. როგორც ჩვ ცნობ, შანგრთან პრძოლას ეედიან გორეის დიდ ხეზილს ბეჭედსთან გეკლიან. ხალიც, წესიერებას ადგილისმე დაიწვიან.

კიევი, 8 სექტემბერი. პეტერბურგის საკრაშაო რანი ბანკის გაეფიციანებაში ის თხუთმეტი ათასი მხანთ გუფლებეკენ. დაშხვედ ბერეზისკენ. პეტრეზისკენ ის ათასი ათასი ზევე კამათებენ.

ვარშავა, 8 სექტემბერი. დომშოფსკის და შეიქნის, რომელნიც უნის უფროსის ზედამხედველის ოთახიდან მოკვლის კანძასა ჭმრთველობაში, სთხოვა სასჯიროთად და ჭალი კატორგა გადაეწეიტა. ზოდასესაკ გაამოთვეს.

რეფორმები რუსეთში

რუსეთში **მინისტრთა კაბინეტის დანაარსებლად** საჭირო მასალას სოლსკის კომისია აგროვებს. ამ მასალას 4 ოქტომბერს სახელმწიფო საბჭო განიხილავს და შესაფერ კანონს მეიდებს. (ჩ. ვ.).

◆ კობეცოს მიერ შემუშავებულ კანონ-პროექტს ბეეზეთი, სიტყვის შესახებ წარუდგენენ სახელმწიფო სათათბიროს, რომელიც ამ საკითხს განიხილავს. სექტემბრის შუა რიცხვებში გამოცხადებულ ბაბი **დროებითი დებულება პრესის შესახებ,** რომელიც შინაგან საქმეთა მინისტრმა შეადგინა. ამ დებულების ძალით პრესას უფლება ეძლევა საკრძენო ხატიცია მოახდინოს (ჩ. ვ.).

◆ პოლონელ დეპუტატებმა ფინანსთა მინისტრის ხსოვნა პისცეს ისხმა შესახებ, რომ პოლონეთის კომერციულ სასწავლებლებში **სწავლა პოლონურ ენაზე იქნას შემოღებული.** მინისტრმა უპასუხა, თხოვნას მხოლოდ იმ შემთხვევაში აგისრულებთ, თუ მასწავლებლებსაც და სასწავლებლებსაც ჩამორთმეული, რომელიც ამ ძიმად აქვთო. დეპუტატებმა მიუგეს, თანახმა ვართ მოსწავლეებს უფლება მიეცეთ ბანი ჩამოერთვათ (სამხელო შეგონა და სხვ.),

თუ პოლიციის ხელში ჩამაგდება—ყველაფერი გამოაშკარავდებოდა.

— ახლა ხომ დარწმუნდით ჩემს სიმართლეში — გამანთავისუფლეთ-მეთქი.—პირზე შეიკაპა მიფარებული ებრალლილდები.

— ქმნაკებანაც გაზა გკონია!—დაიყვირა მან, მოიატრიალა, ამოიჭრა პანლური და პოლიციელების ჯგუფში შეიგდო. პანლურს ეიღა ჩიოდა... ჩამიდებს ხელში იმ ძალებებს და ერთი თუ ორი კისერში შენს ვანოს—ეიბეზე ჩამოგაოვრეს. ერთიც ალეყიეს ცარცხიან მიმაყოლეს და ქუჩაში გამომადგნენ.

მე სიცილით კინალამ ეკუთ წამეეიდა, ბუეკლზე ხელი მოვიპირე და ლოგინზე ეკოტრიალდები.

— შე კაი კაცო, ამისათვის იკლავ თავს? მეც გული გამიხეთქე... სიცილით ეუსაკვდეუე მევანოს შვარეი გაიღიმა.

— „ჯერ ყური დამიგდე, რა დრამა მოიყო ამ ჯოეიღიას და მერმე გაიცინე.

შორიდან ფიქრობ იქნებ ოჯახს. ეერ წარმოიდგენ, რა შეცდომებით ცხოვრობენ ისინი, რა შეცდომებისთვის ცხონ-ქმარნი იხდნენ. ბრალდეს ცალ-ცალკე მოსეირნე ისინი არ მინახავს—სულ ერთად, ხელიხელ გაყრილნი, თითქო ერთანეთს სამუდამოდ მოკრთდნენ, შედან ერთანეთის ულიმოდნენ, უცინოდნენ და სიყვარულით სავსე თვალებით შეხედნენ. ერთი სიტყვით, მთელ ქალაქში ულეთსათვის სამაგალითო ცოლ-ქმარნი იყვნენ. გავიდა ერთი კვირა ან უბედურ დამის შემდეგ და ქმარი ერთ რესტორანში მთრალი ვნახე... ეს პირველი იყო მის ცხოვრებაში. სრულიად გამოცვლილიყო. გამხდარი სახე, ჩაცვივებული, ნაღვლიანი თვალები... ეტყობოდა, რომ ბოიშსაც და დარს დეინით ატარებდა. ცხადი იყო, იმ დამის შემდეგ ხელის სიმშვიდე სრულიად დაეკარგა და აუტანელი ეეი გული ეეიწონდა. იმ დღიდან მეც დავკარგე სულის ხიშვიდე და სინიდისის ქენჯნი დღე და ღამ პოსეეებში არ მაძლეედა, რაც დრო მიდიოდა, უფრო ვრწმენდებოდით, რომ ამ ოჯახის უბედურობის მიზეზი მე ვიყავი. მისი ცხოვრება სრულიად შეიცვალა: ეუდან მთვრალი, მთელ დროს რესტორანსა და ეუჩაში ატარებდა, სამსახურზე გული აღარ ეიქონდა... მე ვიტანჯებოდი...

გავიდა ერთი თეე. გადაეწეიტე—აღარ შეეუჯნიდე პირად შეერაცხყოფას, მიეიდე მასთან ბოლო მასწავლებლებს წონადელი უფლებანი დაღუბოეეთ. მინისტრმა ამხეზდაც უარი უთხრა. (ჩ. ვ.)

◆ „ზოგისტი დნა". მოპკაც სია იმ პირეებისა, რომელთაც სააჩენეო ცხენი არ აქვეთ და, მაშასადამე, სათათბიროში დეპუტატის არჩევნებიც ვერ მიიღებენ მონაწილეობას. ქვემოდ ჩამოთვლილი პირები მხოლოდ ბეტერბურგის ეეყოფენიან. ეეზე მოკლებული არიან:

დ. მენდელეევი, მთელ ქეყანაზე განთქმული ქიმიკოსის და მეცნიერი,

პ. პონიგინი, სიმპეეროპოლის სამეცნიერო აკადემიის ვიცე-პრეზიდენტი, ცნობილი ლესსკოსი და პეტერბურგის უნივერსიტეტის პროფესორად ნამყოფი.

ა. მარკოვი, ცნობილი მათემათიკოსი, პეტერბურგის უნივერსიტეტის პროფესორი რუსეთის თანამეცნიერად პრეზიდენტად მოძრაობის ერთი მეთაურთაგანი.

ა. უამინიცინი, განთქმული ბუეგბისმეტყეელი, სიმპეეროპოლის თავისუფალი ეკონომიურ საზოგადოების ვიცე-პრეზიდენტი და რუსეთის წარმომადგენელი აკადემიების საერთაშორისო ასოციაციაში.

ნ. ბეკეტოეი, ცნობილი მეცნიერი და ფილოსოფოსი.

ვ. ლამპანსკი, განთქმული სლავისტი და ცნობილი ტერპარიი.

ი. ბოროდინი, ბოტანიკოსი, ოდესის უნივერსიტეტის პასპორი ბოტანიკის და ბოტანიკოსი და სატყეო ინსტიტუტის ცნობილი პროფესორი.

ო. ლაპეეეეი, ცნობილი ასტრონომი და მთავარ ასტრონომიულ ობსერვატორიის დირექტორი.

ი. ინეეული, აკადემიკოსი, ატორი მრავალ მშვენიერ თხზეულებისა ეკონომიურ საკითხების შესახებ, მეუთოს საკითხის მკეეულიერ და პეპოლიტიკი.

ს. ოლდენბურგი, ცნობილი პროფესორი ორიენტალისტი და სამეცნიერო აკადემიის მდივანი.

ბარონ ვ. როზენი, პროფესორი არაბისტი.

ვ. ჩაელოეი, აღმოსაელეთის მკოდნე და მრავალ სამეცნიერო საზოგადოების თავმჯდომარე.

ა. სობოლევსკი, ფილოლოგი და პროფესორი.

ა. დანიელეესკი, ისტორიკოსი და სოციოლოგი.

ბ. შახმაგოეი, ფილოლოგი და რუსულ ენის აკადემიურ ლექსიკონის რედაქტორი.

ფ. ზელინსკი, ძველ საბერძნეთისა და რომის მეცნიერ, ატორი მრავალი ლიტერატურული და ისტორიულ წერილებისა და ცნობილი პროფესორი.

ი. ვაგნერი, დამსახურებული პროფესორი.

ი. პავლოეი, რუსეთის განთქმული ფიზიოლოგი.

ვ. ზელინსკი, ზოოლოგოსი და სომპერატორიის სამეცნიერო აკადემიის ზოოლოგიურ მუზეუმის დირექტორი.

ი. პოდეეე-კურტენე, მეცნიერი, დოქტორი ფილოსოფიის და **ცნობილი** საზოგადო მოღვაწე.

ა. ვეღეელსკი, პატ. უნივ. დამსახურებული პროფესორი.

ა. ინოსტრანცეეი, გეოლოგიის პროფესორი.

ა. ღოგეიი, კმპრიჯოლოგიის და გისტოლოგიის პროფესორი.

კ. ზალემანი, ცნობილი ორიენტალისტი.

ფ. ბეილშტეინი, რუსეთის ცნობილი კიმიკოსი და პრეზიდენტი ეეთ-პეტერბურგის უნივერსიტეტის პროფესორად ნამყოფი.

ო. ხვოლსონი, ფიზიკის პროფესორი.

ე. ზელინეი, მთავარ ფიზიურ ობსერვატორიის დირექტორი.

ა. კორშინსკი, გეოლოგიურ კომიტეტის დირექტორი.

გარდა ამისა, ეეწეს მოკლებულია 8 პროფესორი და დეკანი პეტერბურგის უმაღლეს სასწავლებლებისა.

რუსეთის სხეა მოღეეწეებზე და მეცნიერებზე ჯერ ეპარაკეეა არა ღირს.

დეპეშა

(საკუთარ კორესპონდენტისაგან).

პეტერბურგი, 7 სექტემბერი. ლეოეთან ბაასის დროს სახელმწიფო საბჭოს თავმჯდომარემ, გრაფმა სოლსკემ, მინისტრთა კაბინეტის საკითხის გამო, ჩეზნშა, რომ ეს საკითხი ორის წლისთვის ზედ ხედია. პირველი ნაწილია საქიროა, თუ არა პინისტრთა მოქმედების გაერთიანება, მეორე—რაეეარ სპეციალთან უნდა განხორციელდეს იგი. პირეელ ნაწილის შესახებ გრაფ სოლსკის უთქვამს: ეეეს გარეშეა, რომ დღეს მინისტრთა მოქმედების გაერთიანება აუცილებელად საჭიროაო, ვინაიდან რუსეთის მინისტრთა შორის თანხმობა არაოდეს არ ყოფილა. საკითხი მინისტრთა მოქმედების გაერთიანების შესახებ მეეეკედ ღეძრულა, მაგრამ ყოველთეის ეეეთეის აუცილებელი დარჩენილა. დღეს კი მისი გადაწყეეტა აუცილებლად საჭიროა, ჯერ ერთი, იმიტომ, რომ ამას მოითხოეს დღევანდელი ღეკმარჩევა რუსეთისა, რომელიც თავლსანინო ასტრიული კრიზისს განეცდის, მეორეც იმიტომ, რომ ბაღელწყეით სათათბირო ერთ დღეს მოიწეენონ. ყოველდღე შეეძლებელი, შეეცეელდიდა დარჩენ არსებული წესები, რომლის ძალითაც ყოველ კანონ-პროექტს მინისტრები და სხეადასხეა უწყებების მთავარ-გამგეები განსახილეელად პირადან სახელმწიფოს საბჭოს წარუდგენენ ხოლმე. დღეს ამნაირი წესები ეეღარ დარჩება იმიტომ, რომ სახელმწიფო სათათბირო სხეადასხეა მინისტრების უთანხმოებათა შესარიგებლად არ არის მოწეეულია. რაც შეეხება მეორე საკითხს, რანაირის საშეალებით უნდა მოხდეს ეს გაერთანება, ამის შესახებ გრაფ სოლსკემ გადაწეეტილი ბანები ეეი მისცა. ეს საკითხი ეკეი ახალია, რიცეეა, და ამიტომ საჭიროა მისი დაწერილებით განხილეაო. ამას გარდა, გრაფი სოლსკი, როგორც თავმჯდომარე იმ განსაკუთრებულ რჩეეასა, სადაც განხილეული უნდა იქნებეს ეს საკითხი, ჯერეედრებით ამ საკითხის შესახებ თავის აზრს ეეერ გამოსთეამსო.

„სლოეოს" საკმეეეო წყარობებით გაიგია, რომ სამხედრო მინისტრი როდესაც მინისტრების ეეეთეის ეეეეეის ეეეეე

წინააღმდეგ ჭასაბუკას ზიზღის მიღების საჭიროება. ნიკა. თბილისი. შეკვეთები ქალაქ. ტფილისის გუბერნიის და ელიზავეტპოლის გუბერნიის ქალაქებიდან და ადგილ-სატოვარებიდან უნდა გაეწეროს: 1) ყოველ ქალაქში ცალკე ცალკე ადგილობრივ რუსულ გაზეთებს ვინც ვისი ფიქრობს პრალდება წარკოთხვას, რაც ზემო მიეცემოდეს ორ ბუღნოვნელი ბიბლიოთეკის ხელმძღვანელობა ბოლოს ჩამოთხრობა, მაგრამ ფიქტებს ვერ ვიტყვით ადგილობრივ რუსულ გაზეთებს ზემოთქმულის გამო, ტენდენციურად წერილებში და ყველაზედ უფრო გააწყვეტს სიტყვა-თათარი მტრული ერთობა.

და განა მარტო „სლოვო“ და ჩვენი გაზეთია ამ ახრისა? ვარწმუნებთ „Слово. თბილისი.“-ს, რომ ბევრი მიეცემოდეს და ვეღარწყინეთ ალასიანი კეკელაის ყველა ერთ ასე ფიქრობს. ამისათვის გაიეთ მთავარ-ნები მხილოდ ერთ მაგალითს. მაისში გაჩერდებ ჩამოვიხრა მთელი დეპუტაცია თათრებისა და სომეხებისგან შემდგარი, რომელმაც ჩამოიტანა წერილი 525 ცალისგან ხელმოწერილი; ვებუტაცია ჩვენ რედაქციაშიც იყო და გვთხოვა დაგვებეჭდა მათი სიერთა წერილი, რომელ-ზეც შემდეგ პრატიკის აქსაგეზა: „6—9 თებერვალს, ბაქოში რომ სანთელი ამპები ხდებოდა, როგორც კაცკასიის, ისე რუსეთის გაზეთებში იბეჭდებოდა დეტალები და ამპები მეტად ტენდენციური ხასიათისა; იქ-ქეთნიად იმ ხანთან, რომ გიეშვეთებით მდგომარეობა, გამოეყენათ ცეცი ვენებანი; ამისთვის ხან ერთ ერს ხან მეორეს სახავენენ დამნაშავედ და აქეზებენ ერთმანეთზე. ვეუხდებთარა ხიზღს ტენდენციურ ხმების ბამოყენათ ამგვარ